

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegovačko-neretvanski kanton/županija
KANTONALNI/ŽUPANIJSKI SUD MOSTAR
Broj: 07 0 U 009331 14 U
Mostar, 11.06.2014.godine

Kantonalni/Županijski sud Mostar, i to sudija Savić Vesna, sa zapisničarem Džihom Zejnom, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije-Transparency international BiH“, Banja Luka, Gajeva 2, zastupan po punomoćniku protiv akta broj: 19-21-348/13 od 10.09.2013. godine, tužene Agencije za privatizaciju HNK Mostar, u upravnoj stvari pristupa informacijama, dana 11.06.2014. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije-Transparency international BiH“ Banja Luka se djelimično uvažava, poništavaju se rješenje tužene Agencije za privatizaciju HNK Mostar broj: 19-21-348/13 od 10.09.2013. godine i prvostepeno rješenje Agencije za privatizaciju HNK Mostar broj: 19-21-321/13 od 26.08.2013. godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog organa, broj i datum navedeni u uvodu, odbijen je prigovor U.G. Transparency international BiH“ br. 02-04 (2008) od 05.09.2013.godine na rješenje Agencije za privatizaciju u HNŽ/K br. 19-21-321/13 od 26.08.2013.god.,kao neosnovan.

Protiv osporenog rješenja tuženog organa tužitelj je kod ovog suda pokrenuo upravni spor. U tužbi pored ostalog navodi da ostaje kod stavova iznesenih u prigovorima od 07.06.2013. godine i 05.09.2013.godine da javni organ nije postupio u skladu sa odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH. Jedan od ciljeva iz člana 1. Zakona je pravo pristupa informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa javnim interesom. Prilikom rješavanja zahtjeva javni organ mora da odredbe Zakona tumači tako da se u najvećoj mjeri i bez odlaganja olakša i potakne saopštavanje informacija pod kontrolom javnog organa uz najnižu prihvatljivu cijenu, u smislu čl.2. Zakona. Donošenjem odluke da se podnosiocu zahtjeva odobri jedino lični uvid u informacije u prostorijama Agencije, bez ostavljanja mogućnosti da mu se informacije umnože o njegovom trošku i proslijede na adresu, javni organ je pokazao tendenciju da u najvećoj mogućoj mjeri oteža pristup javnim informacijama, te da podnosioca zahtjeva izloži bespotrebnom trošku novca i vremena, s obzirom da se kancelarija i zaposlenici tužioca nalaze u Banja Luci a prostorije Javnog organa u Mostaru. Poziva se na odredbu člana 14. stav 2. Zakona iz kojih je jasno da su i pristup informacijama u prostorijama javnog organa i umnožavanje i prilaganje kopija traženih informacija

postavljeni kao tri mogućnosti, a za koje se odlučuje podnosilac zahtjeva kao stranka u postupku a ne javni organ. U konkretnom slučaju je očigledno da je tuženi javni organ od samog početka postupka izbjegavao da dostavi tražene informacije. Tužilac predlaže da sud tužbu usvoji, poništi rješenje tužene Agencije za privatizaciju HNK broj: 19-21-348/13 od 10.09.2013.godine i naloži da se tužiocu Transparency international BiH omogući slobodan pristup traženim informacijama na način da se poštanskim putem dostavi kopija tražene informacije-Ugovora o privatizaciji HTP „Neum“ d.o.o. na adresu Gajeva 2, Banja Luka, a ukoliko se za traženu informaciju budu morali snositi troškovi umnožavanja u skladu sa čl.16. Zakona tužilac je spreman snositi iste.

U odgovoru na tužbu tuženi je dostavio priloge-zahtjev PIO, dopis tužene Federalnom zavodu PIO, Federalnom ministarstvu pravde, tužitelju od 07.05.2013.godine i 29.05.2013.godine i rješenje tužene od 26.08.2013.godine, navodeći da su navodi tužitelja proizvoljni, tendenciozni i neosnovani, te je predložio da se tužba u potpunosti odbije kao neosnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva tužbe i u vezi sa razlozima tužbe sud je u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Sl. novine FBiH“, broj 9/05) odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Povodom zahtjeva tužitelja od 23.05.2013.godine da mu se omogući pristup informacijama odnosno dostavi Ugovor o privatizaciji HTP „Neum“ d.o.o. Neum prvostepeni organ, Agencija za privatizaciju HNK je donijela rješenje Ur. broj: 19.21-321/13 od 26.08.2013.godine, da se omogućava osobni pristup informacijama, odnosno uvid u Ugovor o kupoprodaji državnog kapitala HTP „Neum“ d.o.o. u prostorijama ove Agencije. Odlučujući o prigovoru tužitelja rješenjem od 10.09.2013.godine Ur.br.19.21.348/13 od 10.09.2013. godine odbijen je prigovor kao neosnovan, uz obrazloženje da su navodi prigovora tendenciozni i neistiniti, te da je primjenjujući u potpunosti odredbe člana 14. stav 2. i druge odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama, ova Agencija omogućila osobni pristup traženim podacima.

Članom 1. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH („Sl. novine FBiH“, broj 32/01) je propisano da se ovim Zakonom uređuje pristup informacijama u posjedu javnih organa radi utvrđivanja da svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa javnim interesom, te da javni organi imaju odgovarajuću obavezu da saopće te informacije.

Članom 2. istog Zakona je propisano da se odredbe ovog zakona tumače tako da se u najvećoj mjeri i bez odlaganja olakša i potakne saopćavanje informacija pod kontrolom javnog organa uz najnižu prihvatljivu cijenu.

Prema odredbama člana 14. stav 2. istog Zakona kada nadležni javni organ odobri pristup informacijama u cijelosti ili djelimično, rješenje o tome dostavlja podnosiocu zahtjeva, navedeno rješenje sadrži: 1. obavještenje o mogućnosti ličnog pristupa informaciji u prostorijama nadležnog javnog organa; 2. obavještenje o mogućnosti umnožavanja informacije i o troškovima umnožavanja, uz napomenu da se umnožavanje informacije omogućava nakon izvršene uplate. Kada je umnožavanje informacije neuobičajeno složeno ili dugotrajno, umnožavanje se omogućava podnosiocu zahtjeva u vrijeme koje je prihvatljivo i za podnosioca zahtjeva i za nadležni javni organ; 3. priloženu kopiju tražene informacije, kada se ista osigurava besplatno u smislu čl.16. ovog zakona.

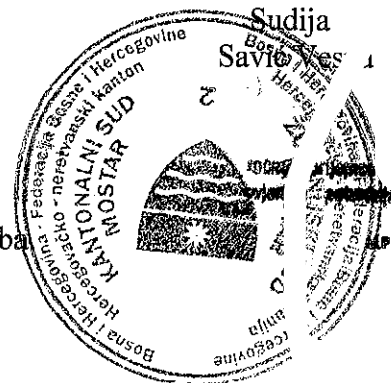
Imajući u vidu naprijed citirane zakonske odredbe jasno je da javni organ, nakon prijema zahtjeva za pristup informacijama, ima obavezu da bez odlaganja olakša i potakne saopštavanje informacija uz najnižu prihvatljivu cijenu (član 2.), a shodno članu 14. stav 2. zakona su date tri mogućnosti pristupa informacijama , i to kako ličnim pristupom informaciji u prostorijama nadležnog javnog organa tako i putem umnožavanja informacije, nakon izvršene uplate troškova umnožavanja. U konkretnom slučaju tuženi organ je odbio prigovor tužitelja koji je tražio da mu se omogući umnožavanje informacije (Ugovora o privatizaciji HTP „Neum“) o njegovom trošku i da mu se proslijede na njegovu adresu, a ne kako je odobreno u prvostepenom rješenju , lični pristup u prostorijama Agencije u Mostaru, ne dajući pri tome za to obrazloženje, već navodeći samo da su navodi prigovora tendenciozni i neistiniti.

Donošenjem ovakve odluke tuženi organ je povrijedio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, i to člana 1., 2. i 14. stav 2. , na što se osnovano ukazuje u tužbi tužitelja, posebno što nije razmatrao sve činjenice i okolnosti da bez odlaganja olakša i potakne saopštavanje informacija uz što manje troškove za podnosioca zahtjeva posebno imajući u vidu da je podnosilac zahtjeva jasno istakao razloge zbog kojih bi mu se informacije umnožile o njegovom trošku, s obzirom na okolnost da mu je sjedište u Banja Luci a sjedište tuženog u Mostaru, što bi tužitelja izložilo bespotrebnim izdacima troškova i vremena.

Kako je po ocjeni ovog suda i prvostepenim i drugostepenim rješenjem tuženog organa pogrešno primijenjen materijalni propis i tužitelju onemogućen pristup informacijama kako je to tužitelj tražio to je sud djelimično uvažio tužbu tužitelja (iz razloga što ne može sam meritorno riješiti ovu upravnu stvar jer je neophodno da tužitelj prethodno izvrši uplatu umnožavanja informacije) pa je predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje i odlučivanje a koji će ponovno postupiti po zahtjevu tužitelja imajući u vidu primjedbe iz ove presude.

Sud je o zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka odlučio na osnovu člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku („Sl.novine Federacije BiH“, br. 53/03, 73/05 i 19/06), koji se Zakon primjenjuje i u postupku u upravnim sporovima shodno odredbi člana 55. Zakona o upravnim sporovima. Naime, odredbom člana 397. stav 3. ZPP-a je propisano da kad sud ukine odluku protiv koje je podnjet pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će se da se o troškovima postupka povodom pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci. Iz konkretne upravne stvari proizlazi da se kod tužitelja nisu stekli uslovi da mu se priznaju traženi troškovi postupka, jer u konkretnoj upravnoj stvari nije konačno riješen predmet spora, s obzirom da tuženi organ treba u ponovnom postupku donijeti novo rješenje.

Zapisničar
Džiho Zejna

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude se ne može izjaviti žalba

